

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ R. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného opatrovníčkou T. P., O., **2/ E. P.**, bývajúceho v M., **3/ I. J.**, bývajúceho v B., žalobcovia **2/**, **3/** zastúpení JUDr. L. D., advokátkou v B., proti žalovaným **1/ Ing. J. H.**, a **2/ H. H.**, bývajúcim v B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 7 C 326/1998, o dovolaní žalobcov **2/**, **3/** proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2007, sp.zn. 6 Co 492/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **2/**, **3/** **o d m i e t a .**

Žalovaným **1/**, **2/** náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 17. októbra 2005, č.k. 7 C 326/1998-382 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia **1/ - 3/** domáhali určenia, že zmluva o prevode vlastníctva bytu č. X., nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na L. ulici č. X. v B., uzavretá medzi žalobcom **1/** ako predávajúcim a žalovanými **1/**, **2/** ako kupujúcimi, je neplatným právnym úkonom. Žalobcom **1/ - 3/** uložil povinnosť zaplatiť žalovaným **1/**, **2/** spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 26 588,- Sk, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na vykonané dokazovanie, ustanovenie § 80 písm. c/ O.s.p. a ustanovenia § 34, § 37 - § 39, § 49a Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že došlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o prevode bytu, a absolútna neplatnosť tejto zmluvy, ktorú napádali žalobcovia **1/ - 3/**, sa ničím nepreukázala.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. apríla 2006, sp.zn. 6 Co 167/2006 odvolanie žalobcov 2/, 3/ proti rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Ustálil, že posledným dňom pätnásťdňovej odvolacej lehoty, určenej ustanovením § 204 ods. 1 O.s.p., bol 14. marec 2006 a žalobcovia 2/, 3/ podali odvolanie osobne na súde prvého stupňa až 15. marca 2006, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcov 2/, 3/ rozsudkom z 26. októbra 2006, sp.zn. 2 Cdo 212/2006 napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že odmietnutím odvolania žalobcov 2/, 3/ ako oneskorene podaného, hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené podmienky, im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. novembra 2007, sp.zn. 6 Co 492/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Žalovaným 1/, 2/ nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Ustálil, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správneému záveru o nevyhnutnosti zamietnutia žaloby.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 2/, 3/, ktorí navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberali skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzali v konaní pred súdmi. Mali za to, že odvolací súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Taktiež namietali, že v rozsudku odvolacieho súdu sa uvádzajú určité nové skutočnosti, o ktorých sa nevykonávalo žiadne dokazovanie a ku ktorým žalobcovia 2/, 3/ nemohli zaujať žiadne stanovisko, čo malo za následok, že im postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaní 1/, 2/ považovali napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a navrhli dovolanie žalobcov 2/, 3/ v plnom rozsahu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevysslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd sa neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v rozsudku z 26. októbra 2006, sp.zn. 2 Cdo 212/2006.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa

nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na žalobcami 2/, 3/ tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednáwanej veci im súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednáwanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a žalobcom 2/, 3/ neznemožnil uplatniť procesné práva priznané im právnym poriadkom na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Odňatie možnosti pred súdom konať nemožno vidieť ani v právnych záveroch, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa

§ 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 2/, 3/ v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom 2/, 3/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková